

KINH LỰC TRANG NGHIÊM TAM-MUỘI QUYỂN TRUNG

Bấy giờ, Đức Phật bảo Trưởng lão A-nan:

–Hôm nay, ông hãy gọi các Tỳ-kheo tập họp lại.

Lúc đó, Tôn giả A-nan nhận lời dạy của Đức Phật xong, liền đi khắp nơi nói với các vị Tỳ-kheo:

–Các vị nên biết, Đức Thế Tôn Đạo sư hôm nay gọi các vị! Các vị nên đến chỗ Đạo sư Thế Tôn!

Các Tỳ-kheo nghe lời nói đó rồi, tất cả đều kéo đến, thấy Đức Phật ngồi ở trên tòa Sư tử, tôn nhan sáng suốt, đỉnh đặc, uy đức tối tôn, họ đều chấp tay cúi đầu đánh lễ dưới chân Đức Phật, lễ xong, nhiễu quanh về bên phải, vào trong tòa hoa sen mà ngồi. Bấy giờ, tam thiên đại thiên thế giới, tất cả đầy khắp những hoa sen vi diệu. Hoa ấy nở ra đều như tòa ngồi báu. Lại có cây Chiên-đàn cõi trời, cây Mạn-đà-la, cây Thiên chúng hương... của thế giới này. Những rừng cây đó, tất cả đều cao bảy đa-la. Cành lá của cây đó đều là hoa sen. Trong các hoa sen đều đầy những Bồ-tát ngồi kiết già và năm trăm La-hán Thanh văn này, cũng đều ngồi kiết già trên tòa hoa sen... cho đến cung điện vườn rừng của tất cả trời, rồng cõi Hữu đánh đều có hoa sen và từng người cũng đều ngồi trên hoa sen. Tam thiên đại thiên thế giới này với đủ chủng loại hương trời chiên-đàn như vậy hòa hợp xông tỏa sức nước đầy ấp khắp cùng khiến cho người nghe ưa thích, an lạc, hớn hở. Gió thơm chạm vào thân mát mẻ điều hòa có thể khiến cho chúng sinh đều hoan hỷ.

Bấy giờ, Đức Như Lai ở trên tòa Sư tử nhập vào trong Tam-muội Ảnh hiện. Do nhân duyên thần lực của Tam-muội này nên ở phương Đông, tất cả chúng sinh của các cõi Phật đều khởi ý niệm này: “Đấng Như Lai Thế Tôn hôm nay đối riêng một mình ta, thương xót ta, biết được lòng ta, hiểu lời nói của ta. Do Thế Tôn biết lòng ta, thương xót ta nên hợp với lòng ta, vì ta nói pháp chứ chẳng vì

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

người khác.” Như vậy, tất cả chúng sinh ở phương Nam, phương Tây, phương Bắc, bốn hướng và phương Trên, phương Dưới, cho đến các Trời, Rồng, Thần cõi Hữu đẳng đều nghĩ như vậy: “Đức Phật đối riêng một mình ta, chẳng đối với người khác...” Nói pháp, biết lòng... cũng lại như vậy.

Bấy giờ, Đồng tử Văn-thù-sư-lợi ở trên hoa sen cung kính đứng dậy, trật áo vai phải hướng về Đức Như Lai, nhất tâm đánh lễ quý dài chấp tay mà bạch Phật:

–Thưa Đấng Đại Thánh Thế Tôn, tất cả chúng sinh ngu si của thế gian chẳng tin lời nói thâm diệu như vậy: “Như Lai Thế Tôn, Ứng Cúng, Chánh Biến Tri giác ngộ Bồ-đề, được Như Lai trí, Tự tại trí, Bất khả lượng trí, Vô đẳng đẳng trí, Bất khả số trí, A-tăng-kỳ trí, Đại trí, Phật trí, Nhất thiết chủng trí.”

Đức Phật bảo:

–Đúng vậy! Đúng vậy! Này Văn-thù-sư-lợi! Tất cả thế gian chẳng thể nghĩ bàn về Như Lai, Ứng Cúng, Chánh Biến Tri giác ngộ Bồ-đề như vậy! Và Như Lai trí... cho đến Nhất thiết chủng trí cũng lại như vậy, chẳng thể nghĩ bàn! Hãy lắng nghe! Lắng nghe! Này Văn-thù-sư-lợi! Ví như ở thế gian có một người dùng hết đất đai của tam thiên đại thiên thế giới nhiều như cát sông Hằng làm vụn nát thành bụi. Những bụi như vậy hợp lại làm một đống, rồi dùng miệng thổi một cái đều khiến cho bụi của cõi nào trở về lại cõi ấy như trước chẳng khác, không có voi, đây. Ý ông thế nào? Này Văn-thù-sư-lợi! Điều đó có thể tin chăng?

Bồ-tát Văn-thù-sư-lợi bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Việc đó khó tin! Chúng sinh ở thế gian thật không có người tin!

Đức Phật bảo Bồ-tát Văn-thù-sư-lợi:

–Đúng vậy! Đúng vậy! Nay ta nói rằng, Như Lai, Ứng Cúng, Chánh Biến Tri giác ngộ Bồ-đề rồi! Đây là Như Lai trí... cho đến Nhất thiết chủng trí cũng lại như vậy thì tất cả chúng sinh của thế gian khó tin!

Lại nữa, này Văn-thù-sư-lợi! Ví như ở thế gian có một người dùng thủy tai, sở hữu trong những thế giới của tam thiên đại thiên nhiều như cát sông Hằng mà sóng ấy trào dâng cho đến cõi Nhị

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

thiên. Rồi người ấy rút lấy hết chúng cho vào bên trong lỗ của một ngó sen nhỏ. Nước đã vào bên trong rồi mà ngó sen đó chẳng to, chẳng vỡ. Ý ông thế nào? Nay Văn-thù-sư-lợi! Điều đó có thể tin chẳng?

Bồ-tát Văn-thù-sư-lợi bạch Đức Phật:

–Bạch Thế Tôn! Việc đó khó tin! Chúng sinh trong thế gian thật không có người tin!

Đức Phật bảo Bồ-tát Văn-thù-sư-lợi:

–Đúng vậy! Đúng vậy! Nay ta nói rằng, Như Lai, Ứng Cúng, Chánh Biến Tri đã giác ngộ Bồ-đề rồi! Đây là Như Lai trí... cho đến Nhất thiết chủng trí cũng lại như vậy thì tất cả chúng sinh của thế gian khó tin!

Lại nữa, nay Văn-thù-sư-lợi! Ví như ở thế gian có một người dùng kiếp hỏa sở hữu trong các thế giới của tam thiên đại thiên nhiều như cát sông Hằng mà lửa cháy ấy mạnh mẽ cho đến cõi Phạm thiên. Tất cả lửa đó cùng khói cháy ấy, người đó đều hút lấy vào bên trong bụng của mình. Như vậy xong rồi, người đó hoặc lại ăn một quả táo nhỏ, hoặc một hạt mè và một hạt gạo mà sống lâu ở đời trải qua hàng sa kiếp, thân chẳng bị cháy lại cũng chẳng chết. Ý ông thế nào? Nay Văn-thù-sư-lợi! Điều đó có thể tin chẳng?

Bồ-tát Văn-thù-sư-lợi bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Việc đó khó tin! Chúng sinh của thế gian thật không có người tin.

Đức Phật bảo Bồ-tát Văn-thù-sư-lợi:

–Đúng vậy! Đúng vậy! Nay ta nói rằng, Như Lai, Ứng Cúng, Chánh Biến Tri đã giác ngộ Bồ-đề rồi. Đây là Như Lai trí... cho đến Nhất thiết chủng trí cũng lại như vậy thì tất cả chúng sinh của thế gian khó tin.

Lại nữa, nay Văn-thù-sư-lợi! Ví như thế gian có người dùng tất cả gió bão của bốn phương, bốn hướng và cả phương trên, dưới trong những thế giới của tam thiên đại thiên nhiều như cát sông Hằng mà thổi mạnh cho tất cả phong luân đều hòa hợp lại hết. Rồi người ấy dùng tay chặn bắt lấy, đặt vào trong một hạt cải nhỏ mà hạt cải ấy chẳng lớn, chẳng rộng rãi, chẳng chật hẹp, chẳng hủy hoại. Ý ông thế nào? Nay Văn-thù-sư-lợi! Điều đó có thể tin chẳng?

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Bồ-tát Văn-thù-sư-lợi bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Việc đó khó tin! Chúng sinh của thế gian thật không có người tin!

Đức Phật bảo Bồ-tát Văn-thù-sư-lợi:

–Đúng vậy! Đúng vậy! Nay ta nói rằng, Như Lai, Ứng Cúng, Chánh Biến Tri giác ngộ Bồ-đề rồi. Đây là Như Lai trí... cho đến Nhất thiết chủng trí cũng lại như vậy thì tất cả chúng sinh của thế gian khó tin.

Lại nữa, này Văn-thù-sư-lợi! Ví như thế gian có một người dùng tất cả hư không trong những thế giới của tam thiên đại thiên nhiều như cát sông Hằng, người ấy muốn ngồi kiết già cho đầy khoảng hư không này, hoặc trụ một kiếp, hoặc trụ nửa kiếp. Ý ông thế nào? Này Văn-thù-sư-lợi! Điều đó có thể tin chăng?

Bồ-tát Văn-thù bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Việc đó khó tin! Chúng sinh ở thế gian thật không có người tin!

Đức Phật bảo Bồ-tát Văn-thù-sư-lợi:

–Đúng vậy! Đúng vậy! Nay ta nói rằng, Như Lai, Ứng Cúng, Chánh Biến Tri giác ngộ Bồ-đề rồi. Đây là Như Lai trí... cho đến Nhất thiết chủng trí cũng lại như vậy thì tất cả chúng sinh ở thế gian khó tin.

Lại nữa, này Văn-thù-sư-lợi! Ví như thế gian có một người dùng tâm của tất cả các chúng sinh trong các thế giới của tam thiên đại thiên nhiều như cát sông Hằng. Người đó như vậy, dùng khoảng thời gian một niệm mà tập hợp tâm của vô lượng chúng sinh này lại, đem đặt vào một chỗ khiến cho chúng trở thành một tâm. Ý ông thế nào? Này Văn-thù-sư-lợi! Điều đó có thể tin chăng?

Bồ-tát Văn-thù-sư-lợi bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Việc đó khó tin! Chúng sinh trong thế gian thật không có người tin!

Đức Phật bảo Bồ-tát Văn-thù-sư-lợi:

–Đúng vậy! Đúng vậy! Nay ta nói rằng, Như Lai, Ứng Cúng, Chánh Biến Tri giác ngộ Bồ-đề rồi! Đây là Như Lai trí... cho đến Nhất thiết chủng trí cũng lại như vậy thì tất cả chúng sinh của thế gian khó tin.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Bấy giờ, Đồng tử Trí Luân Đại Hải Biện Tài ở trên tòa ngồi bằng hoa, trật áo vai phải, quỳ gối chấp tay, lại bạch Phật:

– Bạch Thế Tôn! Như Lai, Ứng Cúng, Chánh Biến Tri giác ngộ Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác rồi! Như Lai trí, Tự tại trí, Bất khả tư nghị trí, Bất khả lượng trí, Vô đẳng đẳng trí, Bất khả số trí, A-tăng-kỳ trí, Đại trí, Phật trí, Nhất thiết chủng trí. Ý nghĩa những trí ấy ra sao?

Đức Phật bảo đồng tử Trí Luân Đại Hải Biện Tài:

–Này Thiện nam! Hãy lắng nghe! Lắng nghe! Hãy suy nghĩ cho kỹ! Ta sẽ vì ông phân biệt giải nói! Này Thiện nam! Tất cả chúng sinh bình đẳng nên tất cả pháp cũng bình đẳng. Đây là Như Lai trí. Tất cả pháp bình đẳng nên tất cả chúng sinh cũng bình đẳng. Đây là Như như chẳng khác! Như như thật Như như. Này Đồng tử Trí Luân! Ông nên biết, đây gọi là Như Lai trí. Nhân duyên trí đó nên xứ trí, phi xứ trí, xứ phi xứ trí của Như Lai, Như Lai biết như thật.

Lại nữa, này Đồng tử Trí Luân Đại Hải Biện Tài! Như Lai biết tất cả chúng sinh tự tại sinh ra nên tất cả pháp cũng tự tại sinh ra. Tất cả pháp nhân duyên tự sinh ra nên tất cả chúng sinh cũng nhân duyên tự sinh ra. Đây là Như Lai trí! Vì sao? Vì tất cả chúng sinh chẳng tự mình tạo tác, chẳng phải người khác tạo tác, chẳng phải quá khứ, hiện tại và cả vị lai, tìm cầu chẳng được. Vì sao? Vì không có người tạo. Không có người tạo nên đời quá khứ của tất cả chúng sinh rỗng không, đời hiện tại rỗng không, đời vị lai cũng rỗng không. Như vậy chúng sinh không có người tạo ra nên tất cả pháp cũng như vậy, không có người tạo ra ở quá khứ, vị lai và hiện tại. Vì sao? Vì đều không có người tạo ra. Nếu có người nói rằng, có người tạo ra thì ông nên biết, người đó hư dối nói xằng bậy. Này Đồng tử Trí Luân! Ông nên biết, đây gọi là Như Lai Tự tại trí! Nhân duyên trí đó nên đường đi đến của tất cả hạnh nghiệp Như Lai biết như thật.

Lại nữa, này Đồng tử Trí Luân Đại Hải Biện Tài! Như Lai biết trí của tất cả chúng sinh chẳng thể nghĩ bàn. Như trí của tất cả chúng sinh chẳng thể nghĩ bàn thì như vậy trí của tất cả pháp cũng chẳng thể nghĩ bàn. Như trí của tất cả pháp chẳng thể nghĩ bàn thì như vậy sự biết của tất cả chúng sinh chẳng thể nghĩ bàn, sự biết của tất cả

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

pháp cũng chẳng thể nghĩ bàn. Vì sao? Vì chẳng phải ý thức đó của tất cả chúng sinh có thể thấy, có thể biết! Ví như hư không không có khác biệt, chẳng thể hay biết. Thể tánh chân thật của tất cả chúng sinh chẳng thể nghĩ lường. Như vậy nhân duyên thật nghĩa của tất cả chúng sinh chẳng thể nghĩ bàn nên tất cả pháp cũng chẳng thể nghĩ bàn. Như tất cả pháp chẳng thể nghĩ bàn thì như vậy tất cả chúng sinh cũng chẳng thể nghĩ bàn.

Này Đồng tử Trí Luân! Ông nên biết, đây là trí Bất khả tư nghị của Như Lai. Nhân duyên trí đó nên tất cả quả báo nhân duyên cấu uế, thanh tịnh của quá khứ, hiện tại và cả vị lai, Như Lai biết như thật.

Lại nữa, này Đồng tử Trí Luân Đại Hải Biện Tài! Như Lai biết tất cả chúng sinh chẳng thể lường nên trí của tất cả pháp cũng chẳng thể lường. Tất cả pháp chẳng thể lường nên trí của tất cả chúng sinh cũng chẳng thể lường. Vì sao? Vì chẳng phải tâm, ý, thức của tất cả chúng sinh, chẳng thể thấy, chẳng thể biết! Như hư không chẳng thể xưng kể. Như thật nghĩa của tất cả chúng sinh chẳng thể lường. Như vậy tất cả chúng sinh chẳng thể lường nên tất cả pháp cũng chẳng thể lường. Tất cả pháp chẳng thể lường nên tất cả chúng sinh cũng chẳng thể lường.

Này Đồng tử Trí Luân! Ông nên biết, đây gọi là trí Bất khả tư lượng của Như Lai. Nhân duyên trí đó nên tinh tấn căn của tất cả chúng sinh, chúng sinh sai biệt, Như Lai biết như thật.

Lại nữa, này Đồng tử Trí Luân Đại Hải Biện Tài! Như Lai biết tất cả chúng sinh bình đẳng nên trí của tất cả pháp bình đẳng. Tất cả pháp bình đẳng nên trí của tất cả chúng sinh cũng bình đẳng. Vì sao? Vì nếu thể tánh của Niết-bàn cùng với tất cả chúng sinh có khác tức là ví dụ chẳng tương ứng. Ông nên biết Niết-bàn, chúng sinh là một, chẳng hai vậy. Như thể tánh của tất cả chúng sinh chẳng khác Niết-bàn thì chẳng phải chẳng khác Như như. Tất cả chúng sinh bình đẳng nên tất cả pháp cũng bình đẳng. Tất cả pháp phi bình đẳng thì trí của tất cả chúng sinh cũng phi bình đẳng.

Này Đồng tử Trí Luân! Ông nên biết, đây gọi là trí Vô đẳng đẳng của Như Lai. Nhân nơi Vô đẳng đẳng trí đó nên vô lượng các loại cảnh giới của tất cả chúng sinh, Như Lai biết như thật.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Lại nữa, này Đồng tử Trí Luân Đại Hải Biện Tài! Như Lai biết nhân duyên nhiều chẳng thể tính của tất cả chúng sinh nên cũng biết trí chẳng thể tính của tất cả pháp, biết nhân duyên chẳng thể tính của tất cả pháp nên cũng biết trí chẳng thể tính của tất cả chúng sinh. Như thể tánh của pháp giới chẳng thể tính thì như vậy, này Đồng tử Trí Luân Đại Hải Biện Tài! Tất cả chúng sinh lìa khỏi phận mình nên chẳng thể tính. Như vậy tất cả pháp cũng chẳng thể tính, tất cả chúng sinh cũng chẳng thể tính. Tất cả pháp chẳng thể tính... cho đến tất cả chúng sinh chẳng thể tính.

Này Đồng tử Trí Luân! Ông nên biết, đây gọi là Như Lai Bất khả số trí. Nhân duyên Bất khả số trí đó nên tâm ưa đủ loại của tất cả chúng sinh. Như Lai biết như thật.

Lại nữa, này Đồng tử Trí Luân Đại Hải Biện Tài! Như Lai biết a-tăng-kỳ nhân duyên của tất cả chúng sinh, biết A-tăng-kỳ trí của tất cả các pháp. Như tất cả pháp có a-tăng-kỳ nhân duyên thì tất cả chúng sinh có A-tăng-kỳ trí. Ta cũng biết tất cả chúng sinh có a-tăng-kỳ nhân duyên nên tất cả pháp có A-tăng-kỳ trí.

Này Đồng tử Trí Luân! Ông nên biết, đây gọi là trí A-tăng-kỳ của Như Lai. Nhân duyên A-tăng-kỳ trí đó nên tất cả thiên định giải thoát và Tam-ma-đề, Tam-ma-bạt-đề của Như Lai phiền não hay tịch diệt, khởi động hay đoạn trừ, Như Lai đều biết như thật.

Lại nữa, này Đồng tử Trí Luân Đại Hải Biện Tài! Như Lai biết tất cả chúng sinh Đại nên cũng biết Đại trí tất cả pháp. Biết Đại trí tất cả pháp nên cũng biết Đại trí tất cả chúng sinh, lìa khỏi chướng ngại. Lìa khỏi chướng ngại thì đây gọi là danh tự của tất cả chúng sinh. Lại nữa, lìa khỏi chướng ngại thì gọi là lìa khỏi tối. Lìa khỏi tối thì đây gọi là thể tánh chiếu diệu quang minh. Ánh sáng chiếu diệu thì ở các cảnh giới không có trần cấu. Không có trần cấu nên gọi là lìa khỏi chướng ngại. Đại giới chúng sinh một mà không khác thì đây gọi là Đại giới của thể tánh chúng sinh. Nhân duyên Đại giới của tất cả chúng sinh thì tất cả pháp cũng lìa khỏi trần cấu, chẳng khác nên Đại. Tất cả pháp Đại, nên tất cả chúng sinh Đại thì nên biết, hễ lìa khỏi trần cấu thì tất cả pháp lìa khỏi tối tăm. Nếu có người nói rằng, tất cả “hữu” sinh ra tối tăm thì không có điều đó.

Này Đồng tử Trí Luân! Đây gọi là Như Lai Ly ám Đại trí.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Cũng nhân duyên Đại trí nên Thiên nhân của Như Lai thấy được sinh tử của tất cả chúng sinh sinh trong trời, người hiện tại và vị lai, sinh trong địa ngục, súc sinh, ngã quỷ và sự thọ sinh của chúng sinh vì nhân duyên nghiệp khác, Như Lai đều biết như thật.

Lại nữa, này Đồng tử Trí Luân Đại Hải Biện Tài! Như Lai biết nhân duyên của tất cả chúng sinh đời quá khứ, hiện tại và vị lai, cũng biết trí Như Lai của tất cả pháp đời quá khứ, hiện tại và vị lai, cũng biết nhân duyên của tất cả pháp quá khứ, hiện tại và vị lai, cũng biết trí Như Lai của tất cả chúng sinh quá khứ, hiện tại và vị lai.

Này Trí Luân! Như pháp giới ba đời, quá khứ, hiện tại và vị lai không thể thấy thì bấy giờ, chúng sinh giới ba đời quá khứ, hiện tại và vị lai cũng chẳng thể thấy. Như chúng sinh giới quá khứ, hiện tại và vị lai không thể thấy thì bấy giờ, tất cả pháp giới quá khứ, hiện tại và vị lai cũng chẳng thể thấy. Người này chẳng thể thấy pháp tánh, pháp thể, tất cả Phật thân và phi Phật thân, chúng sinh thân... là một loại, không khác. Này Đồng tử Trí Luân! Ông nên biết, đây gọi là Như Lai Phật trí. Nhân duyên trí đó nên tất cả sinh tử của ba đời, Như Lai đều biết như thật.

Lại nữa, này Đồng tử Trí Luân Đại Hải Biện Tài! Như Lai biết Nhất thiết trí của tất cả chúng sinh nên Như Lai biết Nhất thiết chủng trí của tất cả pháp. Như Lai biết Nhất thiết trí của tất cả pháp nên Như Lai biết Nhất thiết chủng trí của tất cả chúng sinh. Nhất thiết trí của tất cả chúng sinh là Như Lai trí. Nhân duyên Như Lai trí nên Nhất thiết trí của tất cả chúng sinh là Như Lai trí. Này Đồng tử Trí Luân! Như Nhất thiết trí của tất cả chúng sinh là Như Lai trí thì như vậy Như Lai trí là Nhất thiết trí của tất cả chúng sinh. Như vậy nhân duyên Nhất thiết trí của tất cả pháp, nhân duyên Nhất thiết trí của Như Lai... cho đến Nhất thiết trí của tất cả pháp, này Trí Luân! Như vậy, đây là Phật quá khứ, hiện tại và vị lai, là Nhất thiết trí của Như Lai quá khứ, Nhất thiết trí của Như Lai vị lai, Nhất thiết trí của Như Lai hiện tại. Do Nhất thiết trí đó nên Như Lai quá khứ sinh ra Nghĩa trí, Như Lai vị lai sinh ra Nghĩa trí, Như Lai hiện tại sinh ra Nghĩa trí. Này Trí Luân! Đó gọi là Như Lai Nhất thiết chủng trí. Do nhân duyên Nhất thiết chủng trí đó nên trí Như Lai lậu tận, trí Như

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Lai thật. Trí đó là thế nào? Đời quá khứ không, đời vị lai không, đời hiện tại không, ba đời đều không, không sinh, không tận, không trụ, không khác, chẳng phải Như, chẳng phải khác... Như như gọi là Như Lai trí. Tạo tác nhân duyên không gọi là Tự tại trí. Là tâm ý thức, các cảnh giới nên gọi là Bất khả tư nghị trí. Hư không không khác nên gọi là Bất khả lượng trí. Vô đẳng nhân duyên nên gọi là Vô đẳng đẳng trí. Pháp giới vô số nên gọi là Bất khả số trí. A-tăng-kỳ, a-tăng-kỳ nhân duyên nên gọi là A-tăng-kỳ trí. Nhân duyên không chướng ngại nên gọi là Đại trí. Nhân duyên Phật quá khứ, vị lai và hiện tại nên gọi là Phật trí. Nhân duyên trí của tất cả các “hữu” quá khứ, hiện tại và vị lai, đó gọi là Như Lai Nhất thiết chủng trí. Nhất thiết trí, Nhất thiết trí xứ, tên gọi, vị và câu cú này là nhân duyên hòa hợp của tất cả văn tự lời nói. Nay ta từng chữ từng chữ lược nói như vậy. Tất cả xứ thuận với thắng trí Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác của Như Lai, Ứng Cúng, Chánh Biến Tri thì đây gọi là Như Lai trí, Tự tại trí, Bất khả tư nghị trí, Bất khả lượng trí, Vô đẳng đẳng trí, Bất khả số trí, A-tăng-kỳ trí, Đại trí, Phật trí, Nhất thiết chủng trí.

Bấy giờ, Đồng tử Trí Luân Đại Hải Biện Tài bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Sao gọi là nhân duyên lực chúng sinh sinh ra nên lực Như Lai cũng sinh ra? Lực Như Lai sinh ra nên lực chúng sinh cũng sinh ra?

Đức Phật bảo:

–Đúng vậy! Đây Đồng tử Trí Luân! Lực Như Lai, lực chúng sinh, hai lực này chẳng một chẳng khác, nên gọi là Nhất giới như. Nhân duyên lực chúng sinh mà lực Như Lai sinh ra. Nhân duyên lực Như Lai mà lực chúng sinh sinh ra. Vậy nên Như Lai giác ngộ Nhất thiết trí.

Lúc đó Đồng tử Trí Luân Đại Hải Biện Tài bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Sao gọi là Nhất thiết chủng trí của Như Lai, Ứng Cúng, Chánh Biến Tri sinh ra?

Đức Phật nói:

–Mười hai nhân duyên sinh ra, này Đồng tử Trí Luân! Nên Nhất thiết chủng trí của Như Lai, Ứng Cúng, Chánh Biến Tri sinh ra. Đây Đồng tử Trí Luân! Mười hai nhân duyên đó là: Nhãn sắc, nhĩ thanh, tỷ hương, thiệt vị, thân xúc, ý pháp. Do trí nhân duyên này

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

nên Nhất thiết chủng trí sinh ra (*nói trí nhân duyên nên sợ nhân duyên sinh*).

Bấy giờ, Đồng tử Trí Luân Đại Hải Biện Tài bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Thế nào là Vô lượng Như Lai, Ứng Cúng, Chánh Biến Tri với Nhất thiết trí nhân? Nhất thiết trí sắc? Nhất thiết trí nhĩ? Nhất thiết trí thanh? Nhất thiết trí tỷ? Nhất thiết trí hương? Nhất thiết trí thiệt? Nhất thiết trí vị? Nhất thiết trí thân? Nhất thiết trí xúc? Nhất thiết trí ý? Nhất thiết trí pháp?

Đức Phật đáp lời Đồng tử Trí Luân Đại Hải Biện Tài:

–Vô lượng tất cả chúng sinh với tất cả chúng sinh nhân, tất cả chúng sinh sắc, tất cả chúng sinh nhĩ, tất cả chúng sinh thanh, tất cả chúng sinh tỷ, tất cả chúng sinh hương, tất cả chúng sinh thiệt, tất cả chúng sinh vị, tất cả chúng sinh thân, tất cả chúng sinh xúc, tất cả chúng sinh ý, tất cả chúng sinh pháp. Như vậy, này Đồng tử Trí Luân! Như Lai, Ứng Cúng, Chánh Biến Tri với Nhất thiết trí nhân, Nhất thiết trí sắc, Nhất thiết trí nhĩ, Nhất thiết trí thanh, Nhất thiết trí tỷ, Nhất thiết trí hương, Nhất thiết trí thiệt, Nhất thiết trí vị, Nhất thiết trí thân, Nhất thiết trí xúc, Nhất thiết trí ý, Nhất thiết trí pháp. Vô lượng Như Lai với Nhất thiết trí nhân, Nhất thiết trí sắc, Nhất thiết trí nhĩ, Nhất thiết trí thanh, Nhất thiết trí tỷ, Nhất thiết trí hương, Nhất thiết trí thiệt, Nhất thiết trí vị, Nhất thiết trí thân, Nhất thiết trí xúc, Nhất thiết trí ý, Nhất thiết trí pháp. Như vậy tất cả chúng sinh cũng có Nhất thiết trí nhân, Nhất thiết trí sắc, Nhất thiết trí nhĩ, Nhất thiết trí thanh, Nhất thiết trí tỷ, Nhất thiết trí hương, Nhất thiết trí thiệt, Nhất thiết trí vị, Nhất thiết trí thân, Nhất thiết trí xúc, Nhất thiết trí ý, Nhất thiết trí pháp.

Đức Phật bảo Bồ-tát Trí Luân:

–Ý ông thế nào? Vả có một sắc nào chẳng được mắt chúng sinh nhìn thấy chăng?

Bồ-tát Trí Luân đáp:

–Bạch Thế Tôn! Không có một sắc nào mà chẳng được mắt chúng sinh nhìn thấy, chỉ khiến cho sắc đó đều được nhìn thấy hết!

Đức Phật bảo:

–Này Trí Luân! Mà trong thế gian có sắc như vậy cũng được mắt chúng sinh chẳng thấy chăng?

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Bồ-tát Trí Luân đáp:

–Bạch Thế Tôn! Không như sắc này, chúng sinh chẳng thấy!

Đức Phật nói:

–Này Trí Luân! Không như sắc này, ở trong thế gian mà Nhất thiết trí nhãn chẳng thấy. Này đồng tử Trí Luân! Phương tiện này sẽ biết vô lượng tất cả chúng sinh nhãn, như vậy là Nhất thiết trí nhãn. Biết vô lượng tất cả chúng sinh sắc, như vậy là Nhất thiết trí sắc.

Lại nữa, này đồng tử Trí Luân Đại Hải Biện Tài! Ở trong thế gian có một tiếng cũng được nhĩ thức của tất cả chúng sinh chẳng nghe chẳng?

Bồ-tát Trí Luân đáp:

–Bạch Thế Tôn! Không tiếng nào như vậy mà chẳng được tai của chúng sinh chẳng nghe!

Đức Phật nói:

–Này Trí Luân! Không tiếng như vậy ở trong thế gian mà Nhất thiết trí nhĩ chẳng nghe! Này Đồng tử Trí Luân! Phương tiện này sẽ biết vô lượng tất cả chúng sinh nhĩ, như vậy là Nhất thiết trí nhĩ. Biết vô lượng tất cả tiếng chúng sinh, như vậy là Nhất thiết trí thanh.

Lại nữa, này đồng tử Trí Luân Đại Hải Biện Tài! Ở trong thế gian có một loại hương mà trong mũi của tất cả chúng sinh chẳng ngửi được chẳng?

Bồ-tát Trí Luân đáp:

–Bạch Thế Tôn! Không có hương như vậy, chẳng được mũi chúng sinh chẳng ngửi thấy!

Đức Phật bảo:

–Này Trí Luân! Không có hương như vậy ở trong thế gian mà Nhất thiết trí tỷ không xông tỏa. Này Đồng tử Trí Luân! Phương tiện này sẽ biết vô lượng tất cả mũi của chúng sinh, như vậy là Nhất thiết trí tỷ. Biết vô lượng tất cả hương chúng sinh, như vậy là Nhất thiết trí hương.

Lại nữa, này Đồng tử Trí Luân Đại Hải Biện Tài! Ở trong thế gian, có một vị mà trong lưỡi của tất cả chúng sinh chẳng nếm được chẳng?

Bồ-tát Trí Luân đáp:

–Bạch Thế Tôn! Không có vị như thế, chẳng được lưỡi của

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

chúng sinh chẳng nắm.

Đức Phật bảo:

–Này Trí Luân! Không có vị như thế ở trong thế gian mà Nhất thiết trí thiết chẳng nắm. Này Đồng tử Trí Luân! Phương tiện này sẽ biết vô lượng tất cả lữi chúng sinh, như vậy là Nhất thiết trí thiết. Biết vô lượng tất cả vị của chúng sinh, như vậy là Nhất thiết trí vị.

Lại nữa, này Đồng tử Trí Luân Đại Hải Biện Tài! Ở trong thế gian có một thức xúc mà ở trong thân của tất cả chúng sinh chẳng biết chẳng?

Bồ-tát Trí Luân đáp:

–Bạch Thế Tôn! Không có xúc như thế! Xúc mà chẳng thân chúng sinh nào chẳng biết.

Đức Phật bảo:

–Này Trí Luân! Không có xúc như thế ở trong thế gian mà Nhất thiết trí thân chẳng biết. Này đồng tử Trí Luân! Phương tiện này sẽ biết vô lượng tất cả thân chúng sinh, như vậy là Nhất thiết trí thân. Biết vô lượng tất cả xúc của chúng sinh, như vậy là Nhất thiết trí xúc.

Lại nữa, này Đồng tử Trí Luân Đại Hải Biện Tài! Ở trong thế gian có một pháp mà trong ý của tất cả chúng sinh chẳng biết chẳng?

Bồ-tát Trí Luân đáp:

–Bạch Thế Tôn! Không có pháp như thế! Pháp mà chẳng được ý chúng sinh chẳng biết!

Đức Phật dạy:

–Này Trí Luân! Không có pháp như vậy ở trong thế gian mà Nhất thiết trí chẳng biết! Này Đồng tử Trí Luân! Phương tiện này sẽ biết vô lượng tất cả tâm chúng sinh, như vậy là Nhất thiết trí tâm. Biết vô lượng tất cả pháp của chúng sinh, như vậy là Nhất thiết trí pháp. Như vậy, tất cả tâm chúng sinh là Nhất thiết trí tâm, tất cả pháp chúng sinh là Nhất thiết trí pháp. Hai loại này là một, không có khác.

Lại nữa, này Đồng tử Trí Luân Đại Hải Biện Tài! Như tất cả chúng sinh nhãn, tất cả chúng sinh sắc... cho đến tất cả chúng sinh ý, tất cả chúng sinh pháp. Nhất thiết trí nhãn, Nhất thiết trí sắc... cho

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

đến Nhất thiết trí ý, Nhất thiết trí pháp. Như vậy, cứ hai bên là một pháp giới. Nay Trí Luân! Như vậy vô lượng tất cả chúng sinh nhân thì Nhất thiết trí nhân như vậy... cho đến vô lượng tất cả chúng sinh ý, pháp thì Nhất thiết trí ý, pháp như vậy. Như vậy Như Lai, Ứng Cúng, Chánh Biến Tri với nhân trí, nhân phiền não trí, nhân tịch diệt trí, nhân phiền não tịch diệt trí; sắc trí, sắc phiền não trí, sắc tịch diệt trí, sắc phiền não tịch diệt trí; nhĩ trí, nhĩ phiền não trí, nhĩ tịch diệt trí, nhĩ phiền não tịch diệt trí; thanh trí, thanh phiền não trí, thanh tịch diệt trí, thanh phiền não tịch diệt trí; tỷ trí, tỷ phiền não trí, tỷ tịch diệt trí, tỷ phiền não tịch diệt trí; hương trí, hương phiền não trí, hương tịch diệt trí, hương phiền não tịch diệt trí; thiệt trí, thiệt phiền não trí, thiệt tịch diệt trí, thiệt phiền não tịch diệt trí; vị trí, vị phiền não trí, vị tịch diệt trí, vị phiền não tịch diệt trí; thân trí, thân phiền não trí, thân tịch diệt trí, thân phiền não tịch diệt trí; xúc trí, xúc phiền não trí, xúc tịch diệt trí, xúc phiền não tịch diệt trí; ý trí, ý phiền não trí, ý tịch diệt trí, ý phiền não tịch diệt trí; pháp trí, pháp phiền não trí, pháp tịch diệt trí, pháp phiền não tịch diệt trí là một không có khác. Do không khác nên tất cả chúng sinh nhân, Nhất thiết trí nhân... cho đến tất cả chúng sinh pháp, Nhất thiết trí pháp là một pháp giới.

Này Đồng tử Trí Luân! Ví như người trí tuệ ở thế gian tự biết khổ, tự biết vui, tự biết chẳng khổ, tự biết chẳng vui. Vì sao? Vì tự thân họ thọ nhận. Này Đồng tử Trí Luân! Như vậy Như Lai, Ứng Cúng, Chánh Biến Tri với tất cả chúng sinh nhân trí, sắc trí, nhĩ trí, thanh trí, tỷ trí, hương trí, thiệt trí, vị trí, thân trí, xúc trí, ý trí, pháp trí, phiền não trí, tịch diệt trí thì cũng... phiền não tịch diệt trí, tận trí. Vì sao? Vì Nhất thiết chủng trí có được trí mười hai nhập của tất cả chúng sinh. Danh Như Lai này là danh nhập của tất cả chúng sinh. Như Lai sắc này là tùy theo hạnh trí tuệ cả thân nghiệp ba đời của Như Lai. Tất cả khẩu nghiệp, tất cả ý nghiệp của Như Lai cũng tùy theo hạnh trí tuệ ba đời. Tất cả thọ của Như Lai, Nhất thiết chủng trí hiện tiền đều biết, Như Lai Nhất thiết trí chánh tri, Nhất thiết chủng trí chánh tri, Như Lai dùng Nhất thiết chủng trí để biết hạnh hữu vi. Như Lai Nhất thiết trí, Nhất thiết chủng trí biết rồi thì trong đó cũng có bốn ấm của tất cả chúng sinh lìa khỏi sắc. Danh Như Lai này thì

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

danh cũng là sắc ấm của tất cả chúng sinh. Danh Như Lai sắc này là
dùng danh sắc như vậy nên Như Lai, Ứng Cúng, Chánh Biến Tri gọi
là Nhất thiết trí, Nhất thiết kiến, Nhất thiết xúc, Nhất thiết giác.

